

PASTÝŘSKÝ LIST K ZAHÁJENÍ JUBILEJNÍHO ROKU 2025

k přečtení 29. prosince

Milé sestry a bratři,

prožíváme mimořádnou dobu, která se vyznačuje neklidem a nejistotou, ale současně nabízí výjimečné příležitosti a duchovní milosti. Mezině patří Svatý – jubilejní rok, do něhož dnes společně vstupujeme. Papež František v bule *Spes non confundit*, česky *Naděje neklame*, kterou tento řádný svatý rok 2025 vyhlásil, opakuje častokrát slova, jimiž se v myšlenkách zabýváme i my jako jsou čas, očekávání, budoucnost, znamení, život a štěstí. Neuvádím je pro jejich četnost v bule, ale protože právě k nim směřují naše životní snahy a úsilí. Mohou se promítnout také do naší touhy a odhodlání dobře využít Svatý rok. Ten je zaměřen na podstatu našeho života: na přítomnost, kterou tvoří především vztahy, a na budoucnost, od které čekáme, že bude šťastná.

1. To první, na co se můžeme zaměřit v tomto Svatém roce, je náš vztah k Bohu. Anna, matka Samuelova, o které jsme dnes četli v prvním čtení, dosvědčuje, že Hospodin se jí ujal a její hořkost proměnil ve vděčnost. Poté mu podle svého slibu naprosto samozřejmě odevzdává a daruje svého syna, kterého od něho dostala. **Jaký je náš vztah k Bohu, bratři a sestry?** Jsme schopni se mu otevřít a přiznat svůj hřích, a to i takový, za který se stydíme? Jsme s to svěřit mu své hořkosti, nespravedlnosti a zklamání, které nás v životě potkaly a narušily náš vztah k němu i některým lidem? Svatý rok nám dává velkou příležitost přijít před Boha na místa, která jsou i u nás určena k modlitbě v tichu či ke společné modlitbě, k odevzdání naší minulosti Hospodinu, který snímá viny a vrací pokoj, lásku a naději. Žalmista volá: *Blaze člověku, který u tebe nalézá pomoc... Až půjdou vyschlým údolím, v pramen je změni... Půjdou se silou stále větší...* (Žalm 84,6nn).

2. To druhé, čemu bychom měli věnovat pozornost, jsou naše vztahy k druhým, blízkým i vzdáleným. Jak snadno se rozmělní naše vztahy v rodině, mezi sousedy, ve farnosti či v zaměstnání. V dnešním čtení z evangelia zazněl známý příběh o tom, jak dvanáctiletý Ježíš zůstal v chrámě a jeho rodiče to

zjistili až po dlouhé době. Když jej pak Panna Maria a svatý Josef, plni úzkosti, konečně našli, vyslechli jeho vysvětlení a, ačkoli mu neporozuměli, přijali je. U nás to tak klidné někdy nebývá. **Z kolika běžných situací v našich rodinách a vztazích se zrodí zlo, které vede k tomu, že manželské či třeba sourozenecké vztahy jsou léta přetrhány a místo lásky v nich vládne lhostejnost nebo dokonce nenávisť?** Víím, že příčiny těchto konfliktů jsou mnohdy složité a zamotané a nedokážou je urovnat ani sebelepší poradci. Je tu však jiná cesta. Podle biblické tradice chce Hospodin ve Svatém roce obvázat rány zlomených srdcí, rozetnout řetězy, které nás drží v otroctví hříchu a vězení nenávisť, a darovat nám radost. **Ale Bůh nic nezmůže, pokud my sami neuděláme ten rozhodující krok a nedáme souhlas, že chceme s tím, co bylo v našich vztazích špatné, skončit a osvobodit se od toho, co nás poutalo.** Bratři a sestry, jako váš biskup vás vyzývám: **Využijme Svatého roku k nápravě pokřivených vztahů! Nežijme dál ve stavu neodpuštění!** Vám, milí spolubratři v kněžské službě, děkuji za to, že půjdete kajícímům v duchu Božího milosrdenství naproti.

Srdce rodičů a dětí, které pociťují zranění a bolest z rozpadu a ztroskotání jejich rodin a vztahů, mohou pookřát při pohledu na Svatou rodinu a nalézt posilu v náruči církve. Zvu vás na **setkání párů s břemenem rozvodu, které proběhne 1. března 2025 v Olomouci.** Více informací najdete na stránkách Centra pro rodinu.

3. To třetí, čemu se chceme v tomto Svatém roku učit, je, aby náš pohled do budoucnosti byl nesen nadějí. Papež František v bule k zahájení Svatého roku píše: *Všichni doufáme. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den... Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí.... Už jsme si zvykli, že ve světě, kde se spěch stal konstantou, chceme všechno a teď. Člověk už nemá čas, aby se setkal s druhými, a často je i v rodinách složité se sejít a v klidu si promluvit. Trpělivost ustupuje spěchu, což je lidem k velké škodě.... Pokud znovu objevíme trpělivost, uděláme mnoho dobrého pro sebe i pro druhé....* A na jiném místě Svatý otec poznamenává: *Naděje se totiž rodí z lásky a stojí na lásce, která tryská z Ježíšova probodeného srdce na kříži.*

Pokusme se tedy, bratři a sestry, společně v tomto Svatém roce cvičit v trpělivosti a lásce, z nichž se rodí naděje, která neklame. Budu rád, když se k těmto myšlenkám v průběhu tohoto roku budete vracet a využijete času milosti. Děkuji vám za to!

Ve vzájemné modlitbě a s požehnáním

+Josef Nuzík